

λεγομένου πραμάτου καὶ ἃ / πὸ ξύλου νὰ τὸ παίρνη καθὼς καὶ αὐτὸς τὸ παίρνη ἀπὸ
ξύλου καὶ ἔτζι νὰ τρέχην ἕως ὅπου / νὰ κρατῇ τὰ ἄσπραν του. Ἀκόμα ὑπόσχεται ἡ
αὐτὴν κερά Χρυσίνα καὶ λέγειν πὼς ἃ / ν ἴσως καὶ ἤθελε ἔχειν χρεῖα καὶ ἤθελε θελή-
σειν νὰ πουλήσῃ τὸ αὐτὸν ἄνωθεν ἀμπέ / λι νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ τὸ πουλήσῃ ἄλλονοῦ
τινὸς πάρεξ τοῦ αὐτοῦ πακτωτόρου μὲ / ἀποκοπὴ καθὼς θέλου τὸ στιμάρου. Εἰς
ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένον ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμέντοι βάνοντας καὶ ἀξιόπιστους
μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος λέ / γοντας καὶ τοῦτον ὅτιν ἂν ἴσως
καὶ ἤθελε εὔρεθῇ κανένα σκρίτον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν / ἀφέντη Τάγαρην
εἰς ὄνομα τῆς αὐτῆς κερά Χρυσίνας νὰ εἶναι νουλάδον καὶ νὰ μὴν ἃ / ξίζην πάρεξ
ἡ παροῦσαν πακτωσία νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς καὶ σακελλίων Ναξίας μάρτυρας τὰ ἄνωθεν.

/ — Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Παξιμάδης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

420

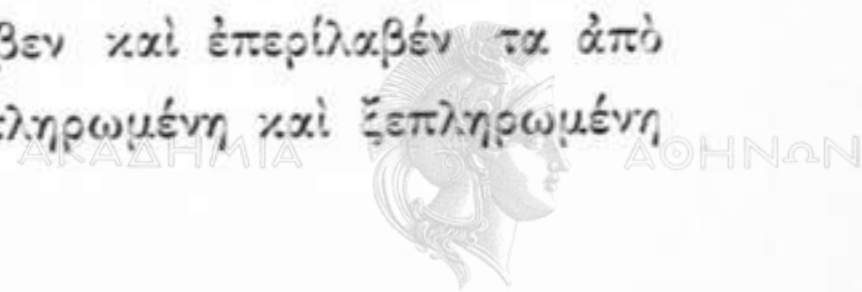
Ἀγοραπωλησία

φ. 232^v

/ Φ 238

Ἐβγαλμένη ἀπὸ τὴν ἀγοράστρα

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 5/ εἰς τὸ
σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογρά[φοντος] / νοτάριου ἐδῶ παρὼν ἡ κερά Κατερίνα γυνή
μισέρ Τζάνε Ρουγγέρη λέγοντας ἡ αὐτὴν κερά Κα[τε] / ρίνα τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ
νὰ τῆς εὔρισκεται ἀπὲ γονικόν της ἓνα κομμάτιν χωράφιν μὲ συκιές [...] / σαν καὶ
ἐλιές καὶ δρυάδες / καὶ εἶναι τὸ ἔ / να τετάρτι / τοῦ αὐτοῦ πρα / μάτου ἐδικόν / της
ἀπὸ / τὸ ὅποιο πρᾶμα καθὼς εὔρισκεται μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα / μὲ πᾶσαν του
ποσσέσον ἀπὸ τὴν σήνμερον τὸ αὐτὸ τετάρτι τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ πουλεῖ
τον τῆς Κατερίνας τοῦ Νι / κόλα τοῦ Μπιτζιᾶ τῆς θυγατέρας ο διὰ ρεάλια πέντε
ἦτοιν νοῦμερο 5/ καθὼς ἔβαλαν οἱ αὐτοὶν με / ρίδες τὸ Νικόλα Θεωνᾶ καὶ ἐπόκοψέν
τον εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν ἐπειδὴν καὶ νὰ εἶναι τριτεμένο / ὅπου τὸ ἐντριτεύειν ὁ Μέ-
γαν Φωτοδότης τὸ ὅποιο πρᾶμα εὔρισκεται εἰς τὸ μέρος τῆς Κοζα / κῆς σύνμπλιο
τοῦ Σαβέρα στὸν Ἅγιο Ρωμανὸ καὶ Κουμούνας Στράτας τὰ ὅποια πέντε ρεάλια
τὴν τι / μὴν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου ὅπου τῆς ἡγγιζεν ἀπὸ πᾶσαν τέσσεραν τὸ ἓνα
καθομολογᾶ ἡ αὐτὴν ἃ / νωθεν Κατερίνα πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ
τὴν ἄνωθεν Κατερίνα τὴν ἀγοράστρα / καὶ κράζεται πληρωμένη καὶ ξεπληρωμένη



ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ παρα / δίδειν εἰς τὰς χεῖρας τῆς αὐτῆς
ἀγοράστρας ἡγου ἢ πάρτην ὅπου τῆς ἄνγγιζε νὰ τὴν κάμη / ὡς θέλει καὶ βούλεται
ὡς πρᾶμα δикόν της καὶ ἀγοράν της καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ / ἤθελε εὐρε-
θῇν τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν τετάρ / τιν
ὀμπλιγάρεται ἢ αὐτὴν πουλήτῃ καὶ τὰ καλὰν της νὰ μαντινιέρῃν καὶ νὰ ντεφεντέ-
ρῃν / εἰς πᾶσαν ἐνάντιο καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησί-
ας βάζου καὶ ἀλληλο / γία τῆς ἀφεντίας ρεάλια δύο ἡμισυν ἦτοιν 2 1/2 / ὁ ἀνηλογήσας
νὰ τὰ ζημιούται καὶ / διὰ πίστωσιν τῆς ἀληθείας παρακαλοῦ καὶ ἀξιόπιστους μάρ-
τυρες οἱ ὅποιοι ἄ / πογράφου ὑπὸ χειρός τος.—

/ — Βασίλης Γιράρδης μάρτυρας τὰ ἄνωθε —

/ — Φρατζῆκος Ἀναπλιώτης μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Σταμάτης Ταρόδος μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

421

Ἀγοραπωλησία

φ. 233^r

/ Ἐβγαλμένη Φ 239

/ [+] Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 6/ εἰς τὸ
σπίτιν κάμου / τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ὁ καλόγερος ὁ κύρ Ἰωακεῖμ
ὁ Πολέμαρ / χος ὁ λεγόμενος Γλάκας καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Μιχάλης Κού-
σης ὁ ὅποιος ἄ / νωθεν κύρ Ἰωακεῖμ ὁ καλόγερος ἔχειν καὶ τοῦ εὐρίσκεται ἀπὸ γονι-
κόν του ἓνα κομμάτιν / χωράφιν ἐδῶ σιμὰ ἀπόξων ἀπὸ τὴν χώρα τὸν σύνμπλιο
τῆς κυρίας τῆς Εὐαν / γγελίστριας καὶ Κουμούνας Στράτας ἀπὸ μιὰ μεριά καὶ ἀπὸ
ἄλλη τὸ ὅποιο χωράφιν / καθὼς εὐρίσκεται ὅλον ἀτόρνο μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα
καὶ μὲ πᾶσαν του ποσ / σέσον καὶ μὲ πηγάδια δύο ποὺ λέγειν πὼς ἔχειν μέσαν ἀπὸ
τὴν σήμερον ὁ αὐτὸς κύρ / Ἰωακεῖμ τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ πουλεῖ τον
τοῦ ἄνωθεν κύρ Μιχάλη τοῦ Κούσην τὸ ὁ / ποῖο τὸ ἀγοράζειν διὰ τὴν κυρία τὴν
Εὐανγγελίστρα τὸ ὅποιο τὸ πουλεῖ καὶ μὲ / τὸ θέλημα τῶν θυγατέρων του τῆς
κερὰ Φιλίππας καὶ τῆς κερὰ Καλῆς οἱ ὅποιες ἐστείλασιν / τοὺς ἄνδρες τους διὰ
πινομήν τος νὰ ἀπογράψουν εἰς τὸ παρὸν γράμμα. Λοιπὸν τὸ αὐ / τὸν πρᾶμα του
τὸ πουλεῖ τοῦ κύρ Μιχάλη ο διὰ ρεάλια δέκα ἡμισυν ἦτοιν νοῦμερο 10 1/2 καθὼς
ἔβαλαν ἀνάμεσόν τος καὶ ἐστιμάραν τον εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ ἔγραψαν / καὶ εἰς